VI. évfolyam. 13. szám — Ára 10 fillér — Budapest, 1930. Április 6.

MAGYAR HÉTFŐ

Szerkesztőség
VII., Rákóczi út 10. II. em.
Telefon: József 308—65
Kiadóhivatal
VIII., Horánszky-utca 20
Telefon: József 338—21
és 431—93

POLITIKAI HETILAP
FŐSZERKESZTŐ:
HALLER ISTVÁN
SZERKESZTIK:
CSERNATONY LÁSZLÓ ÉS MOVIK ZSIGMOND

Megjelenik hétfőn regge
Előfizetési árak:
Egész évre . . 6 pengő
Fél évre . . . 3 „
Postatakarékpénztári csekkszámla: 53.817

Az állami gépgyárban két hónapon belül ujabb üzemredukció várható

Soffőröknek adják a visszatartott 15 rendszámot!

Nagy meglepetések a futballsportban

Hatalmas tömeg ünnepelte a keresztény városházát Wolff Károly beszámolóján a budai Vigadóban

Wolff Károly: „Álljuk a harcot, nem mi bontottuk meg a keresztény egységet!" — Ernszt Sándor: „A városházán csak a keresztény polgárság öntudatos akarata érvényesül!"

— *A Magyar Hétfő tudósitójától.* —

Ünnepélyes keretek között folyt le vasárnap délután a budai Vigadóban *Wolff* Károly országgyűlési képviselőnek, a Keresztény Községi Párt vezérének beszámoló gyűlése. Nemzetiszínű drapériákkal és virágokkal volt díszitve a zsúfolt terem, amelynek emelvényén a *Keresztény Gazdasági és Szociális Pártnak*, valamint a *Keresztény Községi Pártnak* számos tagja foglalt helyet.

Az ülést dr *Vizdos* Géza pártelnök nyitotta meg, utalva bevezető beszédében arra, hogy a választó közönségnek a pártok között könnyű az eligazodás, mert ezeknek egy része liberális és így felelős a multért, a másik része szociáldemokrata és kommunista, amelyeket a multbeli felelősség mellett még végrehajthatatlan és közveszélyes programjuk is terhel. *A harmadik keresztény és nacionalista alapon álló Keresztény Gazdasági és Szociális Párt, valamint a Keresztény Községi Párt*, amelynek egyetlen célja az épitő energiákat a lerombolt gazdasági élet felépitésére és a szétdarabolt ország újjáteremtésére felhasználni.

Wolff Károly mondotta el ezután beszámoló beszédét,

amelynek első részében az országos politikával, második részében a várospolitikával foglalkozott. Nyugodtan állok, úgymond, választóim elé, mert amit ígértem, azt betartottam.

A nemzeti és krisztusi elveket a törvényhozásban és a gyakorlati életben iparkodtam megvalósitani, sok embernek adtam kenyeret és sajnálom, hogy mindenkinek nem adhattam.

Részt vettem minden jelentősebb törvényjavaslatnak a tárgyalásában és ott iparkodtam úgy a nemzeti, mint a szociális szempontokat érvényesíteni. *Állást foglaltam a hadiölcsönök és állami kibocsátások valorizálása mellett, mert abban a véleményben vagyok, hogy a felső tőkeképződés és a hitelnek belső forrásokból való ellátását e nélkül nem leszünk képesek megoldani.* Szorgalmaztam a nyugdíjügy rendezését, valamint a köztisztviselők szociális helyzetének javitását. Nem helyeslem, hogy csak a katonatisztek és rendőrfelügyelők fizetését rendezik, mert

erre a tisztviselők minden kategóriája reászorul.

Nyomorúságunk oka az, hogy *kicsire szabdaltak bennünket, a szabadköművesek által provokált háború, valamint az általuk diktált béke a történelmileg kialakult gazdasági egységeket felbontotta.* Mindenki kritizálhatja a mai állapotokat, de sem a szabadköművesek, sem a liberálisok, sem a szociáldemokraták, akiknek tevékenysége a forradalmakat előidézte, *nem állhatnak oda a kritizálók közé.*

— Az állampolgárság nevelésének keresztény alapon kell történnie, mert ha állatot nevelünk az emberben, akkor nem lehet állami és társadalmi életet élni vele. Földművelésünk ügyét nem látja eléggé gondozottnak.

A kartellek garázdálkodását meg kell fékezni, s a kulturális, valamint népjóléti kiadásokat arányba kell hozni a kenyérszerző tevékenység támogatására fordított összegekkel.

Az osztrák viszony megjavitása, *a gazdasági közeledés Ausztriához sokat javithatna a helyzeten.*

Ha a kormány nem képes összefogni a nemzeti erőket, akkor kénytelen lesz másnak átadni a helyét. Baloldali kormányzat azonban nem jöhet, mert ezt a keresztény nép saját testével is megakadályozná.

— A Keresztény Községi Pártban valamelyes változás következett be, amely azonban se nem oszt, se nem szoroz. *A keresztény egység fenntartása nagy nemzeti érdek, akik megbontották, felelősek ezért a történelem előtt.*

Álljuk a harcot és felvesszük a felénk dobott kesztyűt, minden téren.

Wolff Károly ezután felsorolta, hogy

Tüntetések

Irta: Haller István

Súlyos gazdasági problémákat nem lehet lármával, szónoklattal, tüntetéssel elintézni. Ennek a vége rendesen egynéhány jobb sorsra érdemes embernek rendőrségi meghurcolása, esetleg büntetése. Kenyér nem fakad belőle, keserűség azonban annál több.

A tüntetéseket meg kell akadályozni, de nem a rendőrségnek, hanem azoknak, akiknek a munkásságra befolyásuk van. Vissza kell tartani a tömegeket attól, hogy kitegyék magukat a rendőrattaknak és vissza kell tartani azzal, hogy magukra vállalják a helytállást, ha kell, a tüntetést is. Tüntetni pedig azzal kell, hogy mindenütt és mindenkinél sürgetni kell a munkaalkalmak nyujtását, a bérek rendezését, a munkáskihasználásnak redukálását, a gazdasági élet hibáinak kiküszöbölését és zökkenőinek elsimítását.

Ezen a területen a mentegetődzés, a felelősségkeresés, a szemrehányás semmit sem ér. Mert ahogy a tüntetésből nem, úgy ebből sem lesz kenyér. Egészen hiábavaló, de nem is helytálló a nyugati államok fokozottabb munkanélküliségére hivatkozni. A nagy ipari államok munkanélküliség problémájával súlyosabb helyzetben vannak, mint az agrár Magyarország. Iparunk kicsiny, mezőgazdaságunk, termelésünk pedig ma is elég extenzív. Az ipar foglalkoztatása nem tartozik nálunk a megoldhatatlan problémák közé. Egynéhány, amúgy is tervbevett közmunka gyors megindítása a gyári gépeknek csaknem valamennyijét mozgásba hozza. Egy-két híd, egynéhány út, egynéhány vasúti vonal megépítése vagy megjavítása, egy-két közüzemnek már régen szükségessé vált kibővítése egyszerre fel tudja szívni az ipari munkanélküliek 70—80 százalékát. A többit magához vonja ez esetben a megélénkült kereskedelmi forgalom. Még arról is lehet szó, hogy a nagyobb fogyasztás igényeinek kielégítésére a mezőgazdaság is kénytelen lesz a városokból visszaszívni az odaözönlött mezőgazdasági munkásság egy részét. Ha ezeken túlmenőleg a kormány minden energia megfeszítésével és még áldozatok árán is a kétségkívül javuló tendenciát mutató exporttevékenységnek újabb lökést tud adni, ez megint visszahat a fogyasztóképességre és csökkentőleg a munkanélküliségre. Miután nálunk nincsen szó dolog nélkül tengődők milliós tömegé-

(A vezércikk folytatása.)

ről, hanem mindössze egy-kétszázezer emberről, a probléma nem megoldhatatlan. Nem lehet tehát senkinek sopánkodva összecsapni a kezét és a lehetetlenségben, vagy a tehetetlenségben keresni mentséget. Ellenkezőleg, meg kell végre érteni, hogy ez mindnyájunk baja, mindnyájunk érdeke és valamennyiünk kötelessége. Aki cselekedni tud, az cselekedjék gyorsan, mert itt valóban áll az, hogy kétszer ad, aki gyorsan ad.

A legnagyobb hibát a közvélemény abban látja, hogy az elhatározott munkák megindítása bürokratikus lassúsággal történik. Mintha nagyon ráérnénk és az idő, a körülmény, az inség nem lépne fel sürgetőleg, követelőleg. Sietni és gyorsan cselekedni, az nem jelenti sem az elhamarkodottságot, sem a könnyelműséget, hanem csak a gyors áttekintést, az elhatározóképességet és az energiát. Amikor egy nagy munka megindításáról van szó, akkor is meg lehet tenni, hogy az érdekeltekkel permanens ülésben döntésre vigyék a dolgot, ahelyett, hogy hetekig tartó aktázás, ankétekkel és alkudozásokkal megspékelve, az akciót magát hónapokra tólja ki.

Ismételjük, Magyarországon a munkanélküliség problém´ja nem olyan súlyos, mint külföldön és megoldásához nem kellenek olyan óriási anyagi eszközök, mint ott; ami egyébként hátrányunk, az, hogy kicsi ország vagyunk, hogy iparunk kisebb, ez esetben előnyünk, mert a gazdasági ágak harmóniája, ha meg is lett bontva, könnyebben állítható helyre, mint akár a tiszta agrárius, akár a nagyobbára indusztriális államokban. Tenni azonban azonnal kell, mert kár minden emberért, aki munka nélkül tölti idejét és még inkább kár mindegyikért akit keserűsége az utcára, onnan esetleg fogházba visz. Valóban ne legyen a munkanélküliség problémája rendőri probléma, hanem gazdasági és kormányzati probléma, amelynek megoldásában szívvel-lélekkel vesz részt minden hivatott tényező.

A Rokkantsegélyző és Nyugdíjegylet tisztújító közgyűlése

A Magyar Munkások Rokkant, segélyző és Nyugdíjegylete április 6-án tartotta Budapesten rendes évi közgyűlését. A közgyűlésen 59.984 tag képviseeltében 89 küldött jelent meg. A közgyűlés egyhangulag elfogadta az évi jelentést és a központi választmánynak, valamint az ellenőrző és számvizsgáló bizottságoknak a felmentvényt megadta. A közgyűlés megválasztotta az új vezetőséget, amelybe vidéki tagokat is beválasztottak. Ezután a közgyűlés a beérkezett indítványokat tárgyalta. A legfontosabb indítvány, hogy létesíttessék külön alap, amelyből a hosszabb időn át fizető rokkantak az alapszabályszerű segélyen kívül pótsegélyben részesüljenek. A közgyűlés ezt az indítványt elfogadta, valamint azt is, hogy kérjék fel a kormányt, adja vissza az egyletnek az állampapírokba fektetett 22 és félmillió aranykoronát, vagy legalábbis ennek aranykamatát.

az utolsó tíz esztendőben milyen tevékenységet fejtett ki a Keresztény Községi Párt.

Rendbehozta a kommun által lerombolt üzemeket, rendezte a főváros adósságait, helyreállította a pénzügyi egyensúlyt, megalapította a Községi Takarékpénztárt, a Kisipari Hitelintézetet, megváltotta a BSZKRT, Vásárcsarnokokat létesített, új fürdőket, útakat, csatornákat, üzemeket épített, a jóléti intézményeknek egész sorát hívta életre.

Étkezési, tej és szénakciót bonyolított le, gyermekeket ruházott fel, menhelyeket, anya- és csecsemővédő intézeteket létesített, s a meglévőket kibővítette. Közel négyezer lakást épített, népfürdőket, népkönyvtárakat, tizenhárom új plébániát, hat templomot.

Egész sor új iskolát állított fel. Nagyon sokat tett a *Keresztény Községi Párt* a közélelmezés megjavítása s a városnak ezt a célt szolgáló intézményei továbbfejlesztésére.

A Keresztény Községi Párt uralma nem volt meddő, hanem gyakorlati eredményeket hozott.

Nyugodt szívvel várja a főváros közönségének ítéletét, amely azt fogja bizonyítani, hogy a székes-főváros továbbra is a keresztény gondolat jegyében akar élni és fejlődni.

Ernst Sándor

zúgó taps között állott fel szólásra. A baloldalon most bizonyos jelenségek kapcsán ismét azt harsonázzák, hogy *Wolff Károly városházi diktatúrája megbukott.* Ezt már elmondották a baloldali sajtóban százszor is. Pedig a városházán nem is volt semmiféle *Wolff*féle diktatura.

A városházán csak a keresztény Budapest polgárságának öntudatos akarata érvényesült.

Ernst Sándor azután áttért az ország gazdasági bajaira, rámutatott azokra az okokra, amelyek a gazdasági és szociális válságot előidézték. Megokolta azt, hogy *bizonyos kérdésekben a kereszténypárt miért támogatja a kormányt.*

Akármilyen rossz kormány jobb — mondotta — mint egy forradalom.

A kereszténypárt tagjai évtizedek óta önzetlenül harcolnak a nemzet érdekében és senki sem mondhatja, hogy ebben a küzdelemben maguknak anyagi előnyeket szereztek volna.

Toperczer Ákosné a *Keresztény Magyar Asszonyok Pártszövetségének* elnöke lelkes szavakban köszöntötte *Wolff* Károlyt s biztosította arról, hogy *a keresztény magyar asszonyok továbbra is ragaszkodással fogják követni politikáját. Kossalka* János után

Petrovácz Gyula

szólalt fel. A fővárosi törvényjavaslattal foglalkozott.

Ezt a törvényjavaslatot azért támogata a párt mert ezzel el akarták érni, hogy a városházán a keresztény polgárság akarata domináljon.

Ez a törvény megakadályozza, hogy a balodal legyen az úr. *Wolff Károlyt intranzigenciával vádolják? A kereszténység kérdésében csak intranzigenssnek lehet lenni!* A keresztény gondolat olyan, mint a villamoslámpa. *Vagy ég és ragyog, vagy egészen kialszik.*

Ezután *Szigeti* János felsőházi tag mondott beszédet. Szembeszállt azzal a váddal, amelyet a baloldalon hangoztatnak, hogy a *keresztény párt nem konstruktív.* Voltak olyanok, akik azt mondották, hogy *Wolff* Károly tábora husángkereszténységgel dolgozik. Mikor ez a párt átvette az uralmat, akkor szükség volt arra a husángra, hogy a vörös patkányokat visszakergessék a csatornákba. Lehet, hogy ismét szükség lesz arra, hogy a keresztény tábor legnagyobb erőllyel verje vissza a forradalmi balodal támadásait.

A beszámoló gyűlés a Himnusz hangjai mellett ért véget.

Egy pesterzsébeti kocsmában elfogták Kern Ernőt, a sikkasztó számtartót

— A Magyar Hétfő tudósítójától. —

A mult hó végén gr. *Eszterházy* László sárosdi földbirtokos a csendőrségen feljelentést tett *Kern* Ernő gazdasági számtartó ellen, *aki a munkások kifizetésére szánt 1700 pengőt elsikkasztotta* és eltünt a grófi birtokról.

Eszterházy László feljelentésére a csendőrség teljes apparatussal megindította a nyomozást *Kern* Ernő kézrekerítésére és nyomozást folytattak abban az irányban is, hogy a hűtlen gazdasági számtartó nem követett-e el nagyobbarányú visszaélést a gróf kárára az alatt az idő alatt, míg az uradalom szolgálatában állott. Rájöttek arra, hogy

az 1700 pengős sikkasztáson kívül apróbb-cseprőbb bünös manipulációk is terhelik Kern Ernő lelkiismeretét.

A gazdasági számtartó az utóbbi időben észrevette úgylátszik, hogy ég a talpa alatt a talaj, mert még a gróf feljelentése előtt ismeretlen helyre távozott.

A sárosdi csendőrség megkeresése alapján a budapesti főkapitányság is megtette az intézkedéseket a sikkasztó kézrekerítésére. Vasárnap reggel a főkapitányság egyik detektívje egy pesterzsébeti kocsmában a megadott személyleírás alapján felismerte *Kern* Ernőt. Igazolásra szólította fel és ekkor váratlan dolog történt.

A fiatalember hirtelen hátulsó zsebéből hatalmas Frommer-pisztolyt rántott elő és a homlokához illesztette.

A kocsmában lévő vendégek és a detektív rávetették magukat és *megakadályozták hogy öngyilkosságot kiséreljen meg.* A detektív ezekután rendőrt hívott és bevitték a pesterzsébeti kapitányságra, ahonnan megbilincselve a főkapitányságra szállították át. A főkapitányság telefonon érintkezésbe lépett a sárosdi csendőrőrssel, ahonnan a déli órákban két csendőr érkezett a nyomozás lefolytatására. A rendőrök kihallgatták a sikkasztó gazdasági számtartót aki beismerte a bűncselekményt, mire letartóztatták.

A Bethlen Gábor-kör leleplezte Bethlen Gábor mellszobrát

A Budapesti Protestáns Egyetemi és Főiskolai Hallgatók Bethlen Gábor köre, a kör helyiségében, vasárnap délelőtt ünnepélyes keretek között leplezte le *Bethlen* Gábor mellszobrát, amelyet *Nóti* András szobrászművész készített. Az ünnepséget *Jóó* Sándor alelnök nyitotta meg, üdvözölve a megjelenteket. Az ünnepi beszédet *Maday* Gyula dr, országgyűlési képviselő tartotta. A szobrot *Molnár* István, a kör elnöke vette át. Az ünnepség *Bodroghy* Lajos alelnök záróbeszédével ért véget.

Javítás közben ráesett a teherautó a sofőrre

— A Magyar Hétfő tudósítójától. —

Vasárnap délelőtt a Margitsziget alsó garázsában megrendítő szerencsételnség történt. A szerelők egy hatalmas teherautón dolgoztak, mely csak csigákon állott. Vigyázatlanság következtében az egyik csiga megbillent,

a hatalmas teherautó feldült

és a közelben tartózkodó *Juranovszky* László 32 éves sofőrt

maga alá temette.

A közelben tartózkodó munkások segítségére siettek a szerencsétlen embernek, de nem tudtak rajta segíteni.

Azonnal telefonátlak a mentőknek, akiknek utasításai alapján a munkások *Juranovszky* Lászlót kiemelték az autó alól. A mentőorvos megálapította, hogy

a tizennyolc mázsás teherautó a szerencsétlen ember mellkasát, bordázatát teljesen összeroncsolta

és ennek következtében súlyos belső sérüléseket szenvedett. Beszállították a Szent János kórházba. állapota életveszélyes. Ugyanakkor *Novák* József autóvezetőt is falhoz nyomta a hatalmas kocsi, sérülései azonban jelentéktelenebbek, úgyhogy a mentők a helyszinen bekötözték és lakására vitték. A rendőrség a szerencsétlenség ügyében megindította a nyomozást.

A lovagias fiatalember elvitte a retikült

— A Magyar Hétfő tudósítójától. —

Vasárnap délelőtt a Rózsa-utca és Dohány-utca sarkán lévő rendőrőrszemhez odalépett egy elegánsan öltözött hölgy és elmondotta, hogy *B. Kiss* Erzsébetnek hívják, szombaton az esti órákban egy elegáns fiatalember szegődött melléje és felajánlotta a kíséretét. Az Amazon-utca sarkán

a fiatalember hirtelen nekiugrott, kiszakította kezéből a retikült és azután az éj sötétjében elmenekült.

Sipőcz polgármester megigérte a közüzemi munkások bérjavitását

Huszonnégy üzem munkássága a polgármesternél

A székesfővárosi közüzemek munkásainak érdekképviselete, a Keresztényszocialista Községi Alkalmazottak Orsz. Szövetsége kedden este a régi képviselőházban megtartott nagygyülésén oly értelmű határozatot hozott, hogy küldöttségileg fogják felkeresni Sipőcz Jenő polgármestert és tőle kérnek közbelépést a bérmozgalom mielőbbi befejezése érdekében. A naggyülés határozata értelmében szombaton délelőtt *Szabó* József, *Kocsán* Károly, *Müller* Antal és *Movik* Zsigmond vezetésével egy ötven tagú küldöttség jelent meg a polgármester előtt, akinek hosszabb beszéd kíséretében *Székely* János nyujtotta át az alkalmazottak memorandumát.

Milyenek a munkabérek?

A munkások beadványa kifejti, hogy a jelenlegi munkabérek olyan alacsonyak, hogy abból megélni ma teljesen lehetetlen. Legutoljára az elmúlt év januárjában emelték a béreket, azonban ugyanakkor lépett életbe a Társadalombiztosító aggkori biztosítása, ami teljesen felemésztette az akkori csekély javítást. A munkások ezreinek a keresete hetenként 20—30 pengő között mozog.

Az alkalmazottak nyugdíja

A küldöttség a nyugdíjüggyel kapcsolatban azon kérelmet terjesztette elő, hogy a munkaügyi bizottság által már elfogadott módosításokat a további tárgyalások folyamán is méltányolják és teljes egészében fogadják el. Ily módon remélhető csupán, hogy a nyugdíjszabályzat olyan formában fog életbelépni, hogy az úgy a munkásság, mint a havidíjasok méltányos, de emellett szerény kívánságainak mindenben meg fog felelni.

Munkás elbocsátások és felvételek

Az utóbbi időben mind tarthatatlanabb helyzet áll elő az üzemeknél az elbocsátások terén. A szezon munkásokat foglalkoztató üzemek ugyanis úgy az elbocsátásoknál, mint a felvételeknél egyáltalán nincsenek tekintettel egymásra és így az az általános szokás, hogy a már egyszer foglalkoztatott munkásokat ismételten nem veszik vissza, hanem mindig újabbakat vesznek fel helyettük. Míg ha egyik üzem átvenné a másik munkásfeleslegét, úgy egy állandó munkásréteget foglalkoztatnának az üzemek és nem szaporítanák évről-évre a fővárosi munkanélküliek számát. A munkások memorandum ezzel a kérdésel kapcsolatban arra kérte a polgármestert, hogy központilag tartsák nyilván az egyes üzemek munkásfeleslegét és munkásszükségletét és az elbocsátásra kerülő munkásokat adják át a munkást igénylő üzemeknek.

A polgármester a bérjavitás mellett

Sipőcz Jenő polgármester az előterjesztett kérésekre válaszolva kijelentette hogy a bérjavítás ügyével az illetékes bizottság már foglalkozott és azt méltányosnak is találta. Ő maga is mellette foglal állást, addig azonban várni kell, amíg a szükséges számításokat elvégzik. Ugyancsak megnyugtató kijelentést tett a polgármester a nyugdíjügyre és a munkások elbocsátására vonatkozólag is.

Ezután az elektromos üzemi alkalmazottak küldöttsége Borvendég tanácsnokot kereste fel és hosszasan tárgyalt vele az elektromos üzemiek nyugdíjszabályzatáról.

Elfogták a Retek-utcai rablótámadás tettesét

Puskás János azzal védekezik, hogy nem akart pénzt — csak mint szerelmes férfi támadta meg Mészáros Margitot

— *A Magyar Hétfő tudósítójától.* —

Néhány nappal ezelőtt, a délutáni órákban vakmerő rablótámadás történt a Retek-utcában. A Florida-söntés tulajdonosának, *Balassa* Jakabnak cselédjét, *Mészáros* Margitot a lakásban

megtámadta egy ismeretlen férfi, hatalmas vastárgygyal fejbeütötte,

úgy, hogy a leány eszméletlenül roskadt össze.

A leány sikoltozására felrohantak a lakásba többen a vendégek közül, de a támadónak már nyomaveszett. A rendőrség megindí-

HA AUTO —— LEGYEN
MERCEDES-BENZ

totta a nyomozást az ügyben s a napokon át folyó kutatás *vasárnapra eredménnyel járt.*

Előállították a főkapitányságon *Puskás* János 26 éves szerelő, akiben a leány határozottan

felismerte azt a férfit, aki a lakásban leütötte.

Elmondotta a támadás körülményeit is. Puskás az emlékezetes nap délutánján fölhívta a leányt a söntésből a lakásba azzal, hogy telefonálni szeretne. Fönt egyedül voltak és *a férfi akkor erőszakoskodni kezdett vele.* A részletekre pontosan már nem emlékezett, egyszerre csak hatalmas ütést érzett a fején,

felsikoltott, aztán vértől borítva összeesett.

Puskás János a leány előadásával szemben kijelentette, hogy

nagy szerelemre gerjedt a leány iránt és a zavartalan együttlétet mindenképpen ki akarta használni.

Kihallgattak több tanut az ügyben, akiknek a vallomása szerint Puskásnak a leány irnát érzett barátsága csak kitalált mese, mert

a szerelő tudta, hogy Balassa Jakabnak a lakásban 1500 pengője van a szekrényben.

és arról a cselédleányt több izben meg is kérdezte. A rendőrség feltevése szerint Puskás János az 1500 pengőt akarta megkaparintani, azért ütötte le a leányt, de megzavarták, mielőtt még a rablást elkövethette volna.

Vasárnap délelőtt helyszíni szemlét tartottak a rablótámadás színhelyén, annak tisztázására, hogy úgy a leány, mint Puskás előadása mennyiben felel meg a valóságnak. A rendőri nyomozás befejezéséig Puskás Jánost őrizetbe tartják.

A XXIII. m. kir. osztálysorsjáték
főhúzásain a
nagy jutalmat
300.000 pengőt
az 52547. számu sorsjeggyel
ismét a
Török A. és Társa
bankház r.t.
Budapest, IV., Szervita tér 3
szerencsés vevői nyertek.
Az uj XXIV. sorsjáték már
április 16-án
kezdődik.
Rendeljen vagy vásároljon
Török-nél mielőbb
sorsjegyet.
Hivatalos árak:
Egész 24.- Fél 12.- Negyed 6.- P.

Közösen indult a halálba két fiatal szövőmunkás, mert nem kaptak munkát

Az egyiknek szivét fúrta át a halálos golyó, a masik azonban az utolsó pillanatban visszarettent

— *A Magyar Hétfő tudósítójától.* —

Szombaton a késő esti órákban megrendítő öngyilkosság történt az Orbán-hegyen, amelynek két szereplője van. Az egyiknek szivét fúrta át a golyó, a másik szereplő a rendőrség őrizetében várja, hogy a nyomozás tisztázza szerepét a különös öngyilkossági ügyben.

Három héttel ezelőtt egy kis alföldi faluból jöttek fel *Bács* András 21 éves és *Hirschfeld* József 23 éves szövőmunkások a fővárosba, hogy itt egy nagyobb üzemnél helyezkedjenek el. Tele hittel, reménnyel és duzzadó erővel jött fel a két fiatalember, de csakhamar rájöttek, hogy *csalódtak a várakozásukban.*

Nem birt elhelyezkedni egyikük sem.

Reggeltől-estig munka után futottak; már letettek arról, hogy a szakmájukban kapjanak állást, alkalmi munkákra vállalkoztak, de lassanként ezek is megszüntek.

Hazulról hozott pénzük elfogyott és *beköszöntött szegényes hajlékukba a nyomor.*

Napokon keresztül étlen-szomjan csavarogtak a főváros utcáin.

Végső elkeseredésükben közösen elhatározták, hogy *szégyenszemre nem mennek vissza a falujukba, hanem öngyilkosságot fognak elkövetni.*

Utolsó keresményükön revolvert vásároltak

és szombaton, mikor alkonyodott, felmentek az Orbán-hegyre. Abban állapodtak meg, hogy

Hirschfeld először Bácsot lövi agyon s azután végez önmagával.

De nem így történt. Hirschfeld József, úgylátszik, nem merte elkövetni a gyilkosságot, mert *nem lőtt barátjára, hanem a levegőbe.* Aztán maga ellen fordította a fegyvert, elsütötte és a következő pillanatban

holtan esett össze.

Bács András szörnyen megijed, amint barátját összeesni látta. *Nem volt lelkiereje ahhoz, hogy öngyilkos legyen.* Pár percnyi gondolkozás után leszaladt a közeli rendőrőrszemhez, azzal együtt felmentek az öngyilkosság színhelyére s ott a rendőrnek elmondotta, hogy mi történt.

Hirschfeld Józsefen *már nem lehetett segíteni,* így a rendőr a főkapitányságot értesítette a történtekről, azután behozta Bács Andrást a főkapitányság központi ügyeletére. Vasárnap délelőtt kihallgatták a fiatal szövőmunkást, aki teljes részletességgel újra elmondotta a tragédia előzményeit és annak lefolyását. A rendőrség mindenesetre megindította a nyomozást abban az irányban, hogy Bács András állításai fedik-e a valóságot. A fiatalembert egyelőre őrizetbe vették.

Speciális minőségü és szabású
Uri fehérnemüek
mérték szerint a „Walesi herceg"-hez.
IV, Váci ucca 12. sz. Félem. Telefón: Aut. 827—45.

Soffőröknek adják a visszatartott 15 taxi-rendszámot!

A kiosztásnál a soffőröket érte legnagyobb sérelem

— *A Magyar Hétfő tudósitójától.* —

A taxirendszámok kiosztásának ez alkalommal sem maradt el a már megszokott visszhangja: Négyezer kérvényező sérelméről van szó, hangoztatják egyes érdekeltségek és kormánybiztos kiküldését kérik, mert attól remélik a rendelkezésre álló száz rendszámmal a néhány ezer igénylő méltányos kielégítését. Ezen, kicsit különös ötlet komolyságában kételkedve, kérdést intéztünk az egyik szakérdekeltség, a Keresztényszocialista Gépjárművezetők Országos Egyesülete vezetőségéhez, ahonnan az üggyel kapcsolatban a következő felvilágosítást kaptuk:

„Kisemberek" rendszám nélkül

— A rendszám kiosztásánál tényleg történt sérelem, ez azonban nem a sokat emlegetett 4000 kérvényezőt érinti. Ez a tekintélyes szám ugyanis majdnem

kizárólag jól jövedelmező és biztos egzisztenciája urak tömegét jelenti,

akiknek a megélhetéséért azonban a mi fejünk egyáltalán nem fáj. Magas állású tisztviselők, nyugalmazott katonatisztek, igazgatók, szinmüvészek stb. komolyan mégsem reklamálhaják a meg nem kapott rendszámot, mert a taxiengedély senki számára sem jelenthet plusz jövedelmet, hanem becsületesen megszolgált megélhetést. A négyezres szám tehát, mint ütőkártya, ilymódon kiesik azon kevesek kezéből, akiknek jogosnak vált igényeit bizonyos dolgok ismerete alapján, szintén kellő értékre kell leszállítani.

A félrendszámosok rohama

— Az úgynevezett félrendszámosok voltak az utóbbi időben a száz rendszámért folytatott harcban a legszívósabbak és leghangosabbak. Követelésük jogosságát azonban nagyon megrendítette az a még el nem felejtett körülmény, hogy annak idején, amikor a bérkocsi rendszámokat taxirendszámra cserélték át, nagyon sokan

eladták bérkocsirendszámaikat és csak egyet hagytak meg,

mert tudták, hogy annak ellenében egy félrendszámot úgyis fognak kapni. Óriási összegeket kerestek így egyesek akkor, most pedig a méltányosságra appelálva és mindenki más jogosultságát kétségbe vonva, maguknak követelik a száz rendszámnak majdnem a felét.

— A félrendszámosok másik, sokat hangoztatott érve, hogy 20—30 évet töltöttek el iparuk szolgálatában és most egyszerre kiszorultak az utcára. Ez tényleg igaz. De, sajnos, ma nagyon sok 20—30 éves tisztességes egzisztencia érzi ezt a gazdasági csapást, anélkül, hogy akár az államtól, akár a fővárostól csak némi kárpótlásban is részesülne.

Csak a soffőrök sérelme jogos

— Ugy a multban, mint a jelenlegi kiosztásnál egyedül a soffőröket érte óriási sérelem. Aki a hivatásos autóvezető idegölő és szervezetet felőrlő foglalkozását ismeri, csak az tudja kellőképpen értékelni, hogy mit jelent 20—30 évet nap, mint nap a kormánykeréknél ülni. De nem kevésbé méltánylást érdemlő körülmény az is, hogy mégis csak

életüket kötötték ehhez a szakmához,

becsülettel kitanulták és nem csekély részük van abban, hogy a magyar autóforgalom szolidság és megbizhatóság tekintetében az utóbbi években olyan óriási méretekben fejlődött. Nagy sérelem tehát rájuk nézve, hogy ilyen sérelmek után, az összes, eddig kiosztott

rendszámnak másfélszázalékát kapták csupán hivatásos soffőrök.

— Szövetségünk, mint a hivatásos gépjárművezetők érdekképviselete, most újabb akciót indít, hogy a még visszatartott 15 rendszámot kizárólag hivatásos soffőrök kapják meg.

Minden tizedik ember barlangban lakik Budafokon

A nyirkos földalatti odukat tiz év alatt akarják csak lebontani — A 2000 barlanglakó nem birja ki addig az omladozó falak között

Mielőtt *Budafokon* a tizennyolcadik század elején megkezdődtek a német telepítések, az akkor még *Promontornak* nevezett község és vidéke *török hódoltság* alatt élt. A Buda felszabadításával és a törökök kiverésével járt hadjárat Budafok lakosságát valószinűen elpusztította, vagy elűzte és a *környéket lakatlanná tette*. A történtekről nem maradtak fönn pontos adatok, ámde megmaradtak az utókor számára

a törököknek a hegyvidéken épült földalatti fedezékei,

a történelmi multú *barlanglakások*.

A württembergi telepesek községe szépen gyarapodott, fejlődött. *A promontori pincék országszerte hiressé váltak, a budafoki gyáripar pedig úgy föllendült, hogy ma már minden hasonló népességű városával fölveheti a versenyt.* A lakosság szaporodásával bizonyosfokú *lakásinség* következett be, amely főként a világháború alatt hatalmasodott el, de már

hosszú évtizedekkel azelőtt is állandóan lakták a barlanglakásokat.

Budafok nagyközség csaknem négy esztendeje alakult át várossá s lakossága *húszezer főre* tehető. A városban közel *négyszáz* barlanglakás van, amelyekben mintegy *kétezer* lélek sínylődik; vagyis Budafokon majdnem

minden tizedik ember barlanglakásban lakik.

A sziklákba vájt, büzhödt levegőjű és sokszor túltömött oduk elrettentő szépséghibái a városnak; a földből tömegesen kiemelkedő kémények gyászos útjelzői az emberi nyomorúságnak.

A város már egyszer kislakások építésével és szabályrendelet alkotásával tett kísérletet a barlanglakások megszüntetésére ,de erre *egymagában erőtlennek bizonyult.*

Az államhatalom azonban nem jött segitségül.

A belügyminiszter ebben a régóta vajudó kérdésben legutóbb úgy döntött, hogy *Budafoknak a városszabályozási rendelet alapján kell a barlanglakásokat kisajátitania.* A város költségvetésében most *évente tiz-húszezer pengőt fognak előirányozni* erre a célra s a megváltott barlangokat megsemmisítik. *Záborszky* Nándor polgármester szerint így

tiz éven belül megszünik a közegészség és közbiztonság szempontjából roppant veszélyes lakásviszony

és a város a barlanglakások helyére kislakásokat fog építtetni.

Tíz esztendőn belül! Bizony, ez igen nagy idő; különösen, amikor *a polgármester maga is hangoztatja és elismeri*, hogy ezek a barlangok veszélyeztetik a közegészséget és közbiztonságot! De halljuk csak, mit szólnak hozzá a leginkább érdekeltek, maguk a barlanglakók, akik évek sora óta kiáltó nyomorban élnek a földalatti odukban.

Talán nem is kell külön hangsúlyozni, hogy *mind a kétezer barlanglakó földhözragadt szegény és valamennyien tele vannak panasszal.* Az Alsósas-utcában egy asszony elmondja, hogy már

tiz éve laknak az egészségtelen hajlékban ,amelynek a levegője rossz, fala nedves és mennyezete omlik.

— Én is, a férjem is betegek vagyunk már — mondja — de *különösen kisleányom egészségét és fejlődését teszi tönkre a „lakás" nyirkos levegője.* Tessék elképzelni azt a tíz évet, amit már ebben a rozzant oduban töltöttünk és tessék most hozágondolni újabb tíz esztendőt, amíg rendes otthonhoz jutunk. A kisajátítás elkövetkező tíz esztendeje alatt egytől-egyig *bele fogunk pusztulni ezekbe a barlangokba.*

A Géza-utca is panasztól hangos. Itt *az egyik ház fala úgy repedezik, hogy*

az élete senkinek sincs biztonságban.

Ha esik az eső, nyomban vödörrel kell merni a vizet, mert a *piszkos viz elönti a lakásokat. Az omladozó mennyezetről állandóan csöpög a viz.* A „lakók" egyöntetűen panaszolják, hogy

az emberhez nem méltó „lakásokért" borsos béreket szednek a háztulajdonosok,

szoba-konyhás „lakásért" 30—35—40 pengőt kell fizetniök negyedévenként. Egyikük még ennél is többet fizet: egy *kis fülkéért heti 4 pengőt, ami negyedévenként 50 pengőnek felel meg.*

— A város — magyarázzák — két évvel ezelőtt 81 kislakást építtetett. *A szoba-konyhás lakás negyedévi bére 110 pengő, az egy helyiségből álló szükséglakás bére pedig 75 pengő negyedévenként.* Amennyire várjuk már, hogy rendes otthonuk legyen, annyira borzódzik már előre a hátunk a városi házak magas lakbérétől. Hiszen közülünk a legtöbbnek

hónapról-hónapra nem akad munkája s a lakbérrel már itt is tartozunk!

Akármerre megyünk, mindenütt sírránkoznak. Elkeseredve mutogatják a „lakásokat", hogy milyen *rozogák* és mennyire *omladoznak.* A Halom-utcában már

össze is dült egy barlanglakás;

jószerencse még, hogy a *bérlők nem voltak otthon* és **így** emberéletben nem esett kár.

Egy kőművessegéd amiatt méltatlankodik, hogy 45 pengő negyedévi lakbérét *elsőre* beszedi a háztulajdonos.

— *Majánem mindenütt előre ki kell az egész negyedévi bért fizetni* — mondja. — Hol fordulhat elő még az országban ilyesmi? Sehol! *Havonta tehet fizetni még a tisztességes lakásokat is, nem az ilyen putrikat!* Nekem egész télen nincs munkám; hogyan kereshetnék hát a mai rossz viszonyok között a nyári hónapokban annyit, hogy őszt ől tavaszig az élelmen kívül a horribilis lakbért is ki tudjam negyedévenként előre fizetni? Mindenem zálogban van, uram! . . . És még esztendőkig kell ezekben a viskókban senyvednünk, ahol

nincs vizünk, villanyunk és csatornázásunk!

Hát így vélekedik a barlanglakások kisajátításáról a kétezer szerencsétlen ember; így panaszkodnak hihetetlen nyomorukról, amelyben élnek és szellőtlen, nedves, omladozó földalatti oduikról, amelyekben még olyan sokáig kell sanyarogniuk. A város vezetőségének az emberszeretet szent nevében *mindenáron* legelsőbbrendű kötelességévé kell tennie, hogy

a barlanglakásokat annyi emberöltő után haladéktalanul lebontassa

és lakóit *egészséges* és *olcsó* hajlékokban helyezze el. Olyan hajlékban, amely méltó a szerencsétlenek emberi mivoltához és Budafok egyre fejlődő városához.

(h. i.)

Perzsaszőnyegeket

melyek most érkeztek meg Konstantinápolyból, rendkívül olcsó, versenyen kivüli áron vásárolhat, valamint mindenféle

gyári szőnyegeket

Axminster, Bukle, stb. Finom gyapjú ebédlőszőnyegekben nagy raktár. — Mocett átvető vásár, propaganda árusítás! Megbizható cég! A legfelsőbb körök szállitója. Cimreügyelni!

KLEIN ÖDÖN

IV, RÉGIPOSTA UCCA 3

Az Állami Gépgyár munkásai 3-4 napot dolgoznak hetenkint, de ez az állapot is legfeljebb két hónapig tarthat

Veszélyben a munkások nyugdíjellátása, egymásután megszűnnek a kedvezmények

— A Magyar Hétfő tudósítójától. —

A gazdasági viszonyok általános leromlása természetszerűen az ipari munkásságnak egyetlen rétegét sem kímélte meg. *Soha a munkásság ilyen szorongatott helyzetben nem volt, mint ma.*

A közel hatvan esztendős Állami Gépgyár az idők folyamán — hogy úgy mondjuk — *egy válogatott, elitmunkásságot nevelt magának.* Az Állami Gépgyárban dolgozni tisztesség volt s a munkások rendesen 30—35 esztendőt töltöttek el a gyár szolgálatában. Ez a munkásság

mintegy háromezerkétszáz családos emberről van szó, sőt a Diósgyöri gyártelepen foglalkoztatottakkal együtt mégegyszer annyiról,

ez a munkásság most veszélyben van.

Külföldi megrendelést

Az Állami Gépgyár munkásai tisztában vannak a helyzettel és jól tudják azt, hogy

Csonkamagyarország egy ilyen óriási ipartelepet munkával állandóan ellátni képtelen.

Az összeomlással fenyegető káoszból *egy kivezető út van:*

külföldi megrendeléseket szerezni.

De a világpiacon olyan elkeseredett verseny dúl, hogy a gyár jelenlegi munkaprodukciója mellett, a legalacsonyabb árajánlattal is *kétséges, hogy külföldi munkát birjon vállalni.*

A kereskedelemügyi kormánynak kötelessége, hogy az Állami Gépgyárat ebben a törekvésében a legmesszebbmenően segítse

s hogy ez nem történik meg, hogy illetékes helyeken — talán nembánomságból talán kellő szakértelem hiányában — *nem törődnek annyit a dolgokkal, mint amennyit kellene,* az kitűnik az alábbiakból.

Az Állami Gépgyári munkások *már a mult évben felhívták a kereskedelemügyi minisztérium figyelmét arra,* hogy a **Postaigazgatóság, valamint az Államvasutak is, gyári ipartelepeket rendeznek be**

abból a célból, hogy a saját szükségleteiket onnan lássák el. *Ez pedig lehetetlen állapot!* Itt áll egy nagy multú és ugyancsak állami kezelésben álló gyártelep — az Állami Gépgyár —

tökéletes berendezéssel, kiváló szakemberekkel: munka nélkül!

És ugyanekkor minden állami intézmény, posta, vasút saját ipartelepein akarja gyártani járműveit, ott akarja a javításokat elvégeztetni stb. Ez pedig egyszerűen azt jelenti, hogy *az állam saját magának csinál konkurenciát!*

Az Állami Gépgyári üzemek

legnagyobb része csak heti háromnégy napon át dolgozik.

Napi nyolc órával és óránkénti átlagos nyolcvanhat fillérrel számítva,

ez jelent heti 27 pengő 52 fillér keresetet.

Ez ma egy gépgyári munkás átlagos heti jövedelme.

Ha tehát a MÁV.-nak vagy a Postának járművekre, vagy a berendezéseinek a javítására van szüksége, úgy a mai nehéz gazdasági viszonyok között

miért nem ezeket a munkásokat foglalkoztatja, miért öl bele súlyos pénzeket újabb és újabb saját üzemek felszerelésébe?

Hiszen ezektől az üzemektől *nem várhat hasznot és egészséges fejlődést ma,* amikor a már meglévő gyár is leküzdhetetlennek látszó nehézségekkel áll szemben.

Heti 32 óra

Az Állami Gépgyárban ma az a helyzet, hogy

még ezt a redukált munkaidővel való dolgozást is csak legfeljebb két hónapig tudják fenntartani.

Ha ez alatt nem áll be változás, úgy *két hónap mulva a gyárnak háromnegyed része még a heti 32 órát sem dolgozhatja.*

És ugyanakkor előfordul az, hogy példának okáért az Államvasutak — *nem tudni, hogy milyen okból, vagy milyen nyomásra —*

magánvállalatokból szerzi be olyan szükségleteit, amelyeknek gyártására az Állami Gépgyár speciálisan berendezkedett.

Ez a berendezés most holt tőkeként hever a Gépgyár üzemeiben és MÁV. az eddiginél drágább előállítási árat fizet, bizonyos magánvállalatok pénztárába.

Az Állami Gépgyár munkásainak az évtizedek folyamán kifejlődött *nyugbéregyesületét is veszély fenyegeti.* A két helyen — Pesten és a Diósgyöri telepen — más-más, de mintkét telep munkássága szempontjából igen célszerű pénztárak gondoskodtak a nyugbéresekről. Diósgyőrben társpénztár látja el a nyugalomba vonulókat, míg Pesten

a munkás 30—35 esztendei szolgálat után 100—110 pengő nyugbért élvez.

A Társadalombiztosító most magába akarja olvasztani a gépgyári munkásságot is, amelyik azonban

ragaszkodik eddigi ellátásához.

A Társadalombiztosítóhoz való tartozás ugyanis azt jelentené, hogy

magasabb járulékok mellett 30—35 esztendei szolgálat után az eddigi havi 100—110 pengővel szemben havi 60—70 pengőt kapnának

a nyugdíjasok.

A Gépgyári munkásság eddigelé bizonyos kedvezmények szempontjából *olyan elbirálás alá esett, mint a MÁV munkásság.* Most ezeket a kedvezményeket is — vasúti szabadjegy stb. — *fokozatosan elveszíti.*

Áldatlan állapotok ezek és a munkásság sorsát intézők elfelejtik azt, hogy *a szélsőséges áramlatok zászlóvivői nem találhatnak jobb talajt lelkiismeretlen működésükhöz,* mint a munkanélküli jelenben, bizonytalan jövő előtt álló munkások elégedetlen tömegét.

A milliomos koldusnőt engedélynélküli házalásért kitoloncolják Budapestről

4000 pengőt találtak Guttmann Juliánál megmotozásakor

— A Magyar Hétfő tudósítójától. —

Szombaton délután a Belváros egyik előkelő utcájában az őrszemes rendőr észrevett egy jólöltözött idősebb nőt, aki üzletről-üzletre járva, könyöradományokat gyűjtött. Igazolásra szólította fel s a gyűjtési engedélyt kérte. *Az asszony a rendőr kérdéseire zavaros feleteket adott,* mire behozta a főkapitányságra.

Az ügyeletes rendőrtisztviselőnek az asszony elmondotta, hogy *Guttmann* Juliának hívják, 62 éves olaszliszkai születésű varrónő, aki Budapesten él hosszú idő óta, *egyéb kereset hiján könyöradományokból és koldulásokból tengeti életét.*

Megmotozásakor csak két pengőt találtak nála.

A rendőrtisztviselő intézkedésére elvitték a Fertőtlenítő-intézetbe és a fertőtlenítés alkalmával a rendőr észrevette, hogy

az asszony egy nyakában lévő zacskót hirtelen levág zsinórjáról s el akarja rejteni ruhájának redői közé.

A rendőr erre megmotozta az asszonyt és

a zacskóban 2200 pengő készpénzt és egy 1600 pengőrő szóló takarékbetétkönyvet talált.

Guttmann Juliát azután visszavezette a főkapitányságra és a rendőrtisztviselőnek jelentést tett a meglepő felfedezésről. Guttmann Julia *azt állította, hogy* ről. Vallatóra fogták az asszonyt a meglehetősen nagy pénzöszeg eredete *a pénz örökösödés útján került hozzá,*

HA AUTO —— LEGYEN
MERCEDES-BENZ

régebben volt egy fél háza Olaszliszkán, amelyet még 1908-ban eladott és

a ház készpénz ellenértékét különböző bankokban gyümölcsöztette.

Utánanéztek a dolognak és megállapították, hogy asszonynak az előadása nem fedi a valóságot, mert a takarékbetétkönyv, amely a Magyar Általános Hitelbankra szól, 1928 szeptemberi keltezésű és körülbelül

500pengőnyi összeggel kezdte meg az asszony s azóta 1600 pengőre gyűlt fel a takarékbetét.

Amikor a rendőrtisztviselő ezeket az adatokat Guttmann Julia elé tárta, akkor a varrónő oda módosította vallomását, hogy hosszú éveken keresztül előkelő arisztokrata házakban varrt, ott kitűnő díjazásban részesült és így módjában volt pénzt félrerakni.

Közben megérkezett a bűnügyi nyilvántartónak a leirata, amely szerint

három évvel ezelőtt Guttmann Juliát koldulásért a budapesti rendőrség már elítélte.

Igy tehát az asszonynak ez a vallomása is megdőlt. Kiderült ellenben az, hogy régebben az asszony az egyik budapesti közkórházban valamilyen jelentéktelen karsérüléssel ápolás alatt állott, amelyről az illetékes *kórházi vezetőség bizonyitványt adott.* Guttmann Julia

ennek az orvosi bizonyitványnak a segitségével járt koldulo körutakra.

A rendőrtisztviselő detektíveket küldött ki azokra a helyekre, ahol Guttmann Julia az elmúlt évek során lakott. A detektívek nyomozása is meglepő eredményekkel járt, mert

az asszonyt a lakásán mint jómódú magánzónőt ismerték

és szomszédainak sejtelmük sem volt kettős életéről.

A főkapitányságon Guttmann Juliát kihallgatása után őrizetben tartották, majd áttették ügyét a rendőrbírósághoz és vasárnap délelőtt a rendőrbíró engedély nélküli adománygyűjtés címén *nyolcnapi fogházra itélte.* Büntetésének kitöltése után átviszik a toloncházba és azután illetőségi helyére, Olaszliszkára fogják toloncolni.

A M. Kir. Osztálysorsjáték főárusitói kérik,

hogy mindazok, akik a póstán küldött sorsjegyek árát még nem egyenlítették ki, szíveskedjenek a **megfelelő összeget** azonnal **megfizetni,** mert a **nyereményigény** és minden más jog csak úgy biztosítható, ha a sorsjegyek ára az előírt 30 fillér költséggel együtt **a húzás előtt kiegyenlíttetett.**

Aki azonban bármely oknál fogva a sorsjegyeket nem akarja megtartani, **küldje azonnal vissza** az illetékes helyre, mert **az idejében ki nem fizetett sorsjegyek semmi jogot nem biztosítanak,** a főárusítóknak **azonban kárt okoznak,** ha azokat póstafordultával **nem kapják vissza.**

Húzás

már a jövő héten kezdődik!

Központi tejcsarnok

pasztőrözött palacktej

„Isten vele, Földessy dr!"

Példátlan személyi hajsza az országos szövetségi kapitány ellen

Ismeretesek azok a manőverek, amelyek a sport területein az utóbbi hónapokban a *vak gyűlölet diktandójára egy szervezett klikk* részéről megindultak. *Az okok világosak és tiszteletre nem méltóak.* Elsősorban azért, mert *kizáróan személyi hajszának* minősíthetők, másodsorban pedig azért, mert a *dúrvaság határán túl mentek az alkalmazott eszközök.*

A közélet leggyülölködöbb területein is alig találunk példát arra a tónusra, amelyet a trösztösített sportsajtó minden ízlést mellőzve a sportba belevitt.

Erre nincs mentség. A sportlapokat a serdületlen fiatalság nagy tömege olvassa s a cikkek hangjából a társadalmi érintkezésnek úri formáját aligha tanulhatja meg. S mindez miért?

Köztudomású, hogy *Földessy* János dr-t, az MLSz országos szövetségi kapitányát még a megválasztása előtt a sportsajtó néhány vezéralakja nagy személyi gyűlölettel kísérte útjain. Ahol lehetett belekötöttek, majd egy homályos manőverrel megszerezték azt a sportlapot, amelynek egyik főszerkesztője volt. Később, amikor szövetségi kapitánnyá választották, állandó céltáblája lett a konkurrencia nélkül duhajkodó sportlapoknak s végül, amikor *Földessy* dr az ismert futballperben a sport üzleteit hátrányosan érintő tanúvallomást tett, megindult a lavina, hogy lehetetlenné tegyék. Közöltek egy cikket állitólagos *„leleplezésekkel"*. *Földessy* dr helyreigazítást kért. Megtagadták. Amikor a bírósághoz fordult,

felvonult a szervezett tanúk tömege és a készületlen szövetségi kapitányt a törvényszék elutasította helyreigazítási kérelmével.

Jól emlékszünk két esetre is, amikor ugyanez a klikk *Kiss* Gézának, a *Magyarság* sportrovatvezetőjének helyreigazítási kérelmét is elutasította. A törvényszék mindkét esetben a klikknek adott igazat.

A rendes perek kapcsán azonban később ugyancsak a törvényszék mindkét esetben elítélte a sportlapok vezérét.

Hogy egy helyreigazítási per elvesztése még nem statuál valakinek a bűnösségben megdönthetetlen helyzetet, azt mindenki tudja. Ez statáriális eljárás. Később az ellenkező is kiderülhet. Ez a helyzet *Földessy* dr ügyében is. *A klikk azonban nem átalt cikkeiben állandóan jogerős biróí itéletre hivatkozni,* amikor pedig a Földessy-ügy aktái jóformán meg sem kezdődtek. De jellemzően érdekesek az ügy későbbi fejleményei is. A szövetségi kapitány *ügyének elintézéséig önként félreállt.* Az ellene elhangzott vádak tisztázására *a bírósági eljáráson kívül* az MLSz-től is fegyelmi vizsgálatot kért maga ellen.

A zsüri össze is ült, de a vádlók és tanuik nem jelentek meg, mert erre kényszeríteni őket a zsüri hatáskör hiányában nem tudta. Már maga az a tény, hogy egyetlen tanú sem jelent meg a zsüri előtt, bizonyítja, hogy itt a tanúk igenis szervezve voltak.

Különben megjentek volna. Legalább egy. De egy sem akadt. A zsüri tehát dolgavégezetlenül feloszlott. Az MLSz most egy fegyelmi bizottságot bízott meg az ügy kivizsgálásával. Ez a bizottság az MLSz kötelékébe tartozókat most már kényszeríteni fogja a megjelenésre és vallomásra.

Jellemző a vádlók alaposságára és eszközeire ez a húzódozás. A törvényszéken ugyanis a helyreigazítási perben csak az ő tanúikat hallgatták ki. Földessy dr-nak nem volt módja tanúit kihallgattatni, mert a tárgyalást elnapoltatni ilyen címen nem lehet.

Van okuk tehát kerülni a vádlóknak a forró kását.

Ezért vannak tehát a cikkek, ezért van az „Isten vele, Földessy dr!" című példátlan durvasággal betűkbe szedett bucsú. *Mert félnek a vádlók* és a sportközvélemény előtt lehetetlenné akarják tenni a szövetségi kapitányt, mielőtt *kiderül az igazság.* Az, hogy ártatlanul hurcoltak meg egy embert, aki legalább annyit dolgozott a labdarúgó szövetségben a — *szövetségért,* mint a vádlók a — *saját érdekükben.* **(h—z.)**

Halk beszélgetés Césán Mátyás vén csavargóval, aki foglalkozására nézve — életművésznek vallja magát

Meg akart halni, mert a szakmájában nagy a konkurencia

— *A Magyar Hétfő tudósitójától.* —

Nagyon rossz világ járja, ha már az életművészek is öngyilkossággal próbálkoznak. *Césán* Mátyás öregedő csavargó, akit szombaton délután a Ferenc József híd korlátjáról húztak le a járókelők, ezt vallja foglalkozásképen, hogy rákérdezünk:

— *Életművész vagyok kérem!*

— Ejnye, hát ha életművész, akkor *miért akart meghalni?*

— Egyszerüen azért, — mondja — mert

a szakmában nem tudok elhelyezkedni. Munkanélküliség van nálunk is. Ma már mindenki életművész.

Ebben van valami igaza Césán Mátyásnak, aki kicsit *dilinyós embernek látszik* és mielőtt a halálba indult volna valamelyest felönthetett a garatra, mert jóféle szilvórium szagot áraszt maga körül.

Szinművészet

— Egy idő óta, tudja Isten, valahogy elhagyott a szerencsém — meséli — tessék elhinni, *egy kis átmeneti pechtől még nem ijedek meg,* de ez már kétségbeejtő, hogy semmi sem sikerül.

— Na és például, mivel foglalkozik? Mi a mestersége?

Césán Mátyás nem rejti véka alá a multját.

— Kérem valamikor borbélyságot tanultam, de ez nagyon régen volt, és *nem is vittem csak az inasságig.* Otthagytam a műhelyt és

művészi hivatást vállaltam.

— Na-na!

— De igen kérem. Vásári szinművész lettem, ami békeidőben nem volt utolsó dolog. Jól éltem, sokat utaztam — igaz többnyire gyalogosan — de az nem tesz semmit. Sokat tapsoltak a népek nekem kérem. *Volt úgy, hogy vállukra emeltek, olyan sikerem volt.*

— Szóval bohóc volt.

— Na nem bohóc. Dehogy. *Szinművész!* Játszottam tragédiákat és bohózatokat. Sokszor egymagam, minden partner nélkül. Vásárról-vásárra jártam és

egész Magyarország visszhangzott a Césán névtől.

— Visszhangzott?!

Kicsit elgondolkozik.

— Igen visszhangzott. Nem mondom, hogy nagyon visszhangzott, de visszhang, csak visszhang. Nem igaz?

Rendre belemelegszik az emlékekbe Césán Mátyás.

— **Aztán kérem Pesten arrivé lettem.**

Saját szavai: ő mondja, hogy *arrivé lett.*

— A vurstliban voltam kikiáltó és mondhatom kevés olyan népszerű ember volt abban az időben, mint én. Egy kis ideig *voltam fókalauz is a barlangvasútnál.* Akkor úgy volt, hogy megnősülök, de aztán . . . — legyint — művészembernek nem való, tessék elhinni.

A szerelem felemel és röpít az egek felé, de a házasság, az kérem lehúz a földi sárba

és fuccs a művészi álmoknak.

Kicsit gondolkozik — törődött arcán ezernyi ránc szaladgál keresztül-kasul — s utánaveti könnyedén:

— *Művész hazája széles e világ!*

A fakir

— Egyszer már úgy volt, folytatja, hogy elmegyek Amerikába is. Vendégszereplésre.

— Na és?

— *Hát nem mentem el.*

Nem hívtak, én meg nem tolakszok.

Nem engedi az önérzetem.

Ez is álláspont.

— A háború alatt katona voltam és

jeles hősi cselekedeteket vittem véghez, de a hadvezetőség nem honorálta.

Választékosan beszél Césán Mátyás.

—Orosz fogságot is megjártam, ott is jeles dolgokat tanultam. Például kardnyelést. *Igy lettem aztán fakir.*

— Fakir?

— Az. Egy társam volt, azzal jártam a falvakba, ő konferált — *mert én csak hindusul tudtam,* —s huncutul kacsint egyet — ő magyarázott én meg nyeltem a kardot, mint más a habossüteményt. Meg követ törtek a mellemen, meg gondolatot olvastam s *más ételt fakiros dolgokat műveltem.* Szépen kerestem, de aztán a csendőrök ránkléptek. Be kellett zárni a boltot.

Bécsben

— Legutoljára Bécsben voltam éhező művész. Ugy hívtak, hogy

báró Werner von Brandelinó.

Ez volt a művésznevem.

— Szép név.

— Nagyon szép — és látszik, hogy tényleg igen tetszik neki — ott jól ment eleinte. Például az Olimpia-csarnokban *tizenkét napig éheztem egyfolytában.* Ott nagyon jól kerestem.

— *És tényleg éhezett?*

— Á! — hunyorgat — ki volt az csinálva. *De tessék elhinni, nagyon bolondok a népek.* Roppant hamar bedühtek,

csak egy kis modor kell meg fellépés.

— És az van, mi?

Szomorúan lehorgasztja a fejét.

— Éppen hogy nincs. *Elveszett. Eltünt.* Volt — néz fel büszkén — nagyon is volt! De tudja Isten öregszem, rohamosan öregszem. Hiszen vállalok már mindent, kiskocsit húzok, zsákot, kosarat cipelek, meg mi, de hiába — és a koratavaszi napba néz törődött szemével — hiába . . . *Belül vérzik a művészi önérzetem . . . hiszen azért akartam meghalni.*

Szegény Césán Mátyás penzionált életművész és vén filozófus hát meg akart halni. Mert a művészi önérzete vérzik, belülről . . . **(t. s.)**

Rádió

A hétfői műsor:

9.15: A m. kir. 1. honvéd gyalogezred zenekarának hangversenye. Vezényel: Fricsay Richárd zeneügyi igazgató.

12.05: A rádió házikvartettjének hangversenye.

4.00: Asszonyok tanácsadója. (Arányi Mária előadása.)

5.00: Tót-magyar nyelvoktatás. (dr Ernyei József.)

5.30: Rácz Béla és cigányzenekarának hangversenye.

6.30: Német nyelvoktatás. (dr Szentgyörgyi Ede.)

7.10: Rádió amatőrposta.

8.00: Karinthy Frigyes humoros előadása.

8.30: A középeurópai műsorcseresorozatban a berlini rádióadóállomás műsorának közvetítése. A berlini rádiózenekar hangversenye Mária Basca alténekesnő közreműködésével. Vezényel: Bruno Seidler Winkler karnagy.

10.00: Radics János és cigányzenekarának hangversenye a Dunapalota nagyszállóból.

10.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés hirek. — Majd: Bachmann-jazz a Dunapalota nagyszállóból.

Telefon Hirmondó. A műsor azonos a rádió műsorával.

Magyar Szinház e heti műsora:

Hétfő: Önagysága kimenője

Kedd: Volpone

Szerda: Önagysága kimenője

Csütörtök: Volpone

Péntek: Morfium

Szombat: Volpone

Vasárnap délután: Hófehérke és a hét törpe (gyermekelőadás kezdete fél 3 órakor)

Vasárnap este: Önagysága kimenője.

Modern bútorszalon
állandó kiállítása Budapest, IX, Üllőlút 14.

Többszáz berendezés állandóan raktáron

Legelőnyösebb részletfizetési feltételek.

Művészi bútortervezés.

Köztisztviselők és a középosztály bevásárlási forrása.

Alapitva 1902. évben.

Cégtulajdonos:
Gáspár Nándor
IX. Üllői út 14. szám.
Telefon: József 356-08

Jó a rokkantaknak...

Hála a jó Istennek a hadirokkantak ügye hát révbe jutott. És hála a kultuszkormánynak! Ki gondolta volna még ezelőtt pár héttel, hogy éppen a kultuszminisztérium siet a csonka-béna hősök megsegitésére. Senki, de senki. Mindnyájan azt hittük, hogy az ő ügyük-bajuk a népjóléti és munkaügyi minisztérium hatáskörébe tartozik, vártuk, hogy az fogja elboritani őket megértéssel és jóléttel; sejtettük azt is, hogy netalán a pénzügyi tárca fog megnyilni előttük és némely bővebb pengők hullanak alá a nyűtt obsitosspkákba; ó, mi naivak! Kombináltuk, hogy esetleg netalán a hadügyminisztérium tesz majd némelyes lépéseket a hősökért, akik kétlábú, kétkezű, épszemű korukban, vidám muzsikaszó mellett, de szépen is masiroztak; nevetnünk kell, hehehe; még a kereskedelemügyi kormányt is gyanúsitottuk, hogy talán ő akar valami módon segiteni a rokkantakon, ki tudja? Megfelelő munkaalkalmak teremtésével, stb.... de nem. Á dehogy!

Most aztán a kultuszkormány előállott délcegen, bátrán, mint a mesékben a király legkisebbik fia szokott tenni, utolsónak jön és aztán kivágja a rezet: úgy állott elé és elintézte a rokkantügyet. Ó, milyen felemelő!

Tudniillik — és itt volt a mi tévedésünk — azt hittük, hogy a rokkantakon hitvány pénzzel lehet segiteni. Azt hittük, hogy a rokkantaknak meleg étel kell, ruhanemű, lakás, stb., szóval hiú és mulandó földi javak. Ó, ez a mi szégyenteljes rövidlátásunk... A kultuszkormány most egy fenkölt szellemű rendelettel — bámulatos tapintattal, szinte kikapcsolva a csúnya és tülekedő gyakorlati életet — egy szép, kerekded rendelettel megoldotta a kérdést.

— Elrendelem — mondja a rendelet —, hogy a közvetlen rendelkezés és vezetés alatt álló iskolák különös gondot forditsanak a rokkant hősök iránti tisztelet és megbecsülés ápolására. Kötelességévé teszem az oktató személyzetnek, hogy a tanitás keretében ragadjanak meg minden eszközt, mely alkalmas arra, hogy az ifjúság figyelmét a hadirokkantak felé irányitsa, az ifjúságban a rokkant hősök iránti megkülönböztetett tiszteletet, megbecsülést felkeltse és állandóan ébren tartsa.

Hát nem gyönyörű?

— Nagyszerű gondolat volt e rendelettel a haza védelmében megrokkant, csonka, szemefényét vesztett hős magyar vitézekre gondolni — irják a kormányhoz közelálló lapok —, mert ők megérdemlik minden magyar tiszteletét, megbecsülését önfeláldozásukért. A rendelet nemes, fenkölt hangja megérdemelné, hogy egyes része teljes egészében felolvastassék az ifjúságnak, sőt megfelelő formába helyezve nyomtatott, vagy irott alakban az iskolák folyosóira kifüggesztessék, hogy ifjúságunk állandóan lássa, olvassa s figyelmüket az naponta a hadirokkantak felé irányitsa.

Ezt irják. Hát igaz is. A rokkant hősök most már megelégedetten vehetik fel havi 3 pengő 56 filléres járulékaikat — plus családi pótlék; a rokkant hősök, reméljük, nem lesznek szerénytelenek és beszüntetik szervezkedéseiket. Hiszen megkapták a legnagyobb elismerést: a tiszteletet! A hősök most már vidáman rázhatják degsokkos téllábukat a templomok lépcsőin, a kocsmák küszöbén és az utcasarkokon, — a régen kialudt szemekből örömkönnyek folyhatnak s munkójukat hálás tisztelgésre emelhetik: ügyük elintéztetett. Megbecsülésük rendeletileg biztositva van. Az a nebuló, aki elmulasztja, — kettőst kap magaviseletből. Nagyszerű!

Közgazdaság

Hétfőn kezdik az árumintavásáron a lengyel pavillon építését

A magyar-lengyel árucsereforgalom növekedését várják a lengyelek a vásáron való részvételüktől — Jugoszláv pavilon

Már megemlékeztünk arról, hogy a Nemzetközi Vásár területén megindult a lázas munka. Az olasz pavillon már tető alatt van. Hétfőn kezdik meg a lengyel pavillon építkezési munkálatait is. A lengyelek 120 m² területen felépített díszes és dekoratív pavillonban fogják bemutatni cikkeiket, amelyeknek összeállításánál főleg azt a szempontot érvényesítik, hogy olyan termékeket mutassanak be, amelyekkel a magyar piacon tért hódithatnak. A lengyel pavillon kiállitási anyagának főbb cikkei tehát textilipari gépek, kábelek, fa- és cserzőanyagok, valamint háziipari cikkek lesznek.

Drozdovszky Henrik, a Magyar-Lengyel Kereskedelmi Kamara igazgatója, aki az elmúlt héten Varsóból a lengyelek részvétele ügyében Budapestre érkezett, hangsúlyozta azt, hogy a lengyelek a Budapesti Nemzetközi Vásáron való részvételüknek nagy jelentőséget tulajdonitanak a magyar-lengyel árucsereforgalom további kiépülése szempontjából. Ezt dokumentálja az is, hogy a lengyel ipari csoporttal egyetemben a lengyel kormány három gazdasági minisztériuma, több lengyel iparkamara és a lengyel ipari és kereskedelmi élet számos reprezentánsa csoportosan keresi fel a vásárt.

A jugoszlávok is külön pavillont állitanak fel a vásáron. A jugoszláv pavillon 300 m² területen épül fel és érdekes, hogy a jugoszlávok a pavillon építéséhez szükséges építőfa anyagot is magukkal hozzák. A pavillon faanyagát ugyanis propaganda bemutatásra szánták. A jugoszlávok bejelentésük szerint elsősorban építő faanyaggal, dohánnyal, bányászati termékekkel, szőnyegekkel és háziipari cikkekkel vonulnak fel a jubiláris vásáron.

A gazdák hitelvédelmi szervezete. A kereskedelemnek és iparnak régebben megvan már a hitvédelmi szervezete, most aztán meg fog alakulni a *Magyar Őstermelők Országos Hitelvédelmi Szövetsége* is. A mozgalom kezdeményezői földbirtokosok és az alapításban többi közt résztvesznek: *Nádosy* Elek, dr *Csák* Károly, dr *Feniczy* Ignác, dr *Hajós* Kálmán, dr *Hoffer* László, dr *Jánossy* Gábor, *Konkoly-Thege* Károly, *Mándy* Sándor, dr *Neubauer* Ferenc, *Oberhammer* Antal, dr *Östör* József, *Reisch* Richárd, dr *Temesváry* Imre, dr *Tóth* Pál földbirtokos, országgyűlési képviselők. A szövetségnek az a célja, hogy tömörítse a gazdatársadalom hitelezőit és ezzel lehetővé tegye, hogy a gazdatársadalom tagjai fizetési nehézségek vagy fizetésképtelenségek esetén a szövetségben tömörült hitelezőikkel anyagi kibontakozásuk, valamint fizetési könnyítések céljából tárgyalásokat folytathassanak és hogy általában a súlyos gazdasági válság folytán előállott bajokon a gazdatársadalmat átsegítse.

Közgazdasági Társaság közgyűlése. A Magyar Közgazdasági Társaság április 10-én, csütörtökön délután 6 órakor, a Kereskedelmi Akadémia dísztermében (V, Alkotmány-utca 9) tartja közgyűlését. *Éber* Antal mond elnöki megnyitót, majd a szokásos jelentéseket terjesztik elő. A közgyűlés után *Popovics* Sándor v. b. t. t., a Magyar Bank elnöke, Kautz Gyuláról mond emlékbeszédet.

Nagy a kereslet a m. kir. osztálysorsjegyek iránt, mert mindenki szeretne nyerni. Azelőtt sokan nem törődtek ezen kitünő állami intézménnyel, ma azonban alig van ember, kinek ne volna sorsjegye. A főárusítók úgy körlevelek, mint hirdetések útján ajánlják sorsjegykészletüket és tanácsos is minél előbb rendelni bármely elárusítónál, mert minden sorsjegynek egyforma a nyerési esélye! Fődolog: a *szerencse!*

A Dunagőzhajózási Társaság hajójáratai. A *Wien—Budapest—Giurgiu közötti gyorshajójáratok* és a *Budapest—Wien* közötti személyhajójáratok megnyitása és menetrendje: 1. Expreehajóforgalom Wien—Pozsony (Bratislava)—Budapest—Belgrád—Lom Russe—Giurgiu között: indulás Wien-Praterkairől: első menet: Wienből Budapesten át Giurgiuba április h 020-án, vasárnap reggel 8 órakor. Indulás Budapestről Belgrádba és Giurgiuba április hó 20-án, vasárnap 21.20 órakor. Indulás Giurgiuból: első menet: Giurgiuból Belgrádon és Budapesten át Wienbe április 26-án, pénteken 23.20 órakor. Érkezés Budapestre április 29-én kedden 13.30 órakor. Indulás Budapestről Wienbe április 29-én, kedden 18 órakor. E hajók a fenti kezdőnapoktól fogva sa fenti menetrend szerinti időpontokban: Budapestről Wienbe minden kedden és pénteken, Budapestről Belgrádba és Giurgiuba minden szerdán és vasárnap, Wienből Budapest—Belgrád—Giurgiuba minden szerdán és vasárnap. Giurgiuból Belgrád—Budapest—Wienbe minden hétfőn és pénteken indulnak. — 2. Személyhajóforgalom Wien—Budapest között: első menet Wienből Budapestre vasárnap, április hó 20-án, Budapestről Wienbe pénteken, április hó 18-án. Indulás Wienből Budapestre egyelőre csak hetenként kétszer, szerdán és vasárnap 8 órakor. Indulás Budapestről (Petőfitér) Wienbe egyelőre ugyancsak hetenként kétszer, kedden és pénteken 18 órakor. Ezen személyhajók úgy lefelé, mint felfelé csak: Pozsony (Bratislava), Gönyü (Győr), Esztergom és Szob állomásokon kötnek ki. Részletes menetrendekkel, díjszabási és egyéb felvilágositásokkal a külföldi szolgálati helyektől eltekintve, a budapesti forgalmi igazgatóság (Budapest, V., Rudolf-rakpart 3. Telefón: T 272—42) és minden társulati ügynökség készséggel szolgál.

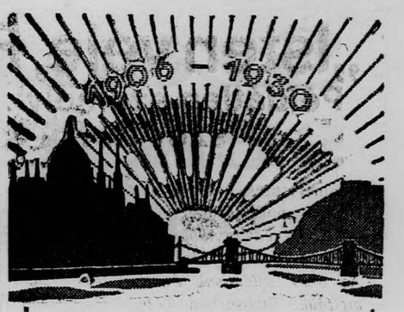

Jubiláris
Budapesti Nemzetközi Vàsàr
május 3—12.
A magyar ipar demonstrativ bemutatója számos külföldi állam részvételével.
50 %-os utazási kedvezmény.
Felvilágositás és vásárigazolvány kapható: a **Vásárirodánál, Budapest, V, Alkotmány-u. 8.** a vásár összes ib. képviseleténél, valamint a Menetjegyiroda és a Nagons-Lits Cook-iroda fiókjainál.

Színház

Néhány szó a Nemzeti Színházról

A Nemzeti Színház tulajdonképpeni hivatása a klasszikusok ápolása, még pedig úgy a nemzetieké, mint az idegeneké s ezt *Hevesi* Sándor igazgató megközelitően igyekszik is érvényre juttatni. Irodalmi, művészi és nemzeti érdekek kivánják azonban, hogy e törekvés kiszélesittessék a magyar színműirodalmat illetőleg és hogy a Nemzeti Színház még aktivabb tényezője legyen az öntudatos nemzeti nevelés munkájának.

Szolgáljon erre például a Nemzeti Színház igazgatóságának a francia vezető színházak nemes gyakorlata, mely oly műveket is műsoron tart nagy gonddal, melyek nem élték túl korukat, művészi értelemben, sőt gyengéknek mondhatók, mint pl: Marivaux, Detouches művei. Szép kegyelet ez s nemzeti szempontból nagyjelentőségű és ha szüksége van a régi művek ez ápolására a sovén franciának, még nagyobb szükségünk van arra nekünk. Összeköti ez a multat a jelennel, ápolja az irodalomismeretet, fejleszti a faji öntudatot, s meg van reá a módunk is, hisz irodalmunk nem terméketlen; ott lehet s ott kell lennie a magyar drámának a nemzeti színpadon Balassa Menyhérttől Bessenyeiig és tőle napjainkig.

—

Az Uj Színházban angol színtársulat vendégszerepel a jövő héten. Az *English Player's* néven szereplő angol színtársulat, a mely Párisban és a kontinens más fővárosaiban már nagy sikerrel vendégszerepelt és jelenleg Bécsben játszik, most megállapodott egy budapesti vendégjátékra vonatkozóan is. Az angol színtársulat az Uj Színházban fog vendégszerepelni április 8-án, 9-én és 10-én, amikor is Sheriff drámáját. Az út végé-t, Wilde komédiáját, a Bunbury-t és St. John Erwine vígjátékát. Az első feleség-et játszák el angol nyelven.

Szenzációs meglepetések a bajnoki fronton!

Az Ujpest ragyogó győzelme, a Hungária és a Ferencváros kudarca

Egy héttel a bázeli svájc—magyar válogatott mérkőzés előtt simának igérkezett a tegnapi bajnoki forduló, mindössze a vezető Ujpest csapata állott nehezebb feladat előtt a Bocskayval szemben. S mégis, a már úgyszólván előre „elkönyvelt" mecscsek hatalmas meglepetésekkel végződtek, ismételten igazolva a már annyiszor elcsépelt, de való tételt: a futballban nincs biztos mérkőzés, az egyik héten az egyik vezető-, míg a másikon a másik élcsapatot érheti kellemetlen s fájó vereség. A legnehezebb feladat előtt látszólag a lila-fehérek csapata állott, mégis hatalmas győzelmet aratott a Bocskay ellen, jóllehet, az utóbbiak derekasan tartották magukat a sáros talajú pályán. — A Ferencváros tizenegye Pécsett leadott egy pontot a nagyszerüen müködő Pécs-Baranya csapatának, míg a mult héten sivár teljesítményt nyujtott Attila csapata otthonában játszva, egygólos vereséggel külde útjára a Hungáriát. A Somogy Szegeden is megszerezte a két pontot a Bástya ellen, míg a Nemzeti hiába győzte le Kispest csapatát, az utolsó helytől nem tudott megszabadulni. Az óbudai „derbi" döntetlen eredményt hozott.

Ujpest—Bocskay 6:2 (2:1)

Üllői-úti pálya. — 8000 néző. — Biró: Kann Ferenc.

A sáros pályán az Ujpest együttese otthonosabban érezte magát, a finisben jobban is bírta tüdővel a tempót, s így megérdemelten győzte le a Bocskaynak ezúttal is veszélyes csapatát. A vezető gólt a 2. percben *Acht* hibájából *Mertin* révén a Bocskay szerezte meg, amit a 11. percben *Stofián* egyenlített. A 43. percben *Stofián* vezetésehez juttatta a lilákat, de ezt a gólt a II. félidő 4. percében *Semler* ismét kiegyenlítette. Az Ujpest azonban nem csüggedt, s hatalmas elánnal játszva, *Spitz, Ströck,* majd ismét *Spitz,* végül *Auer* góljával biztosította a meccs két pontját. *P. Szabó* egy 11e-st a kapu mellé rúgott. Az Ujpest csapatában egyénileg *Dudás, Borsányi* és *Spitz* voltak a legjobbak, a Bocskayban *Markos* és *Wampetich* tetszett.

Nemzeti—Kispest 1:0 (1:0)

Üllői-úti pálya. — Biró: Rotter Lajos.

Az utolsó helyen kullogó Nemzeti csapata végre megemberelte magát, s hosszú idő után ismét győztesként hagyta el a pályát. A Nemzeti sokkal lelkesebben játszott, mint a Hungáriát verő Kispest tizenegye, de győzelmének az értékéből sokat levon az a körülmény, hogy a meccs egyetlen gólját, — amelyet *Lutz III.* rúgott — egy erősen vitatható tizenegyesből szerezte meg. A Nemzeti csapatában *Vanicsek* és *Búza* tünt ki, a vesztes félnél *Rozgonyi* és *Dénes* játéka emelhető ki.

Attila—Hungária 1:0 (0:0)

Miskolc. — 4000 néző. — Biró: Vass Ernő.

A kiesés veszélyétől félve, az Attila nagy elánnal játszott s megérdemelten, biztosan gyürte maga alá az ismételten elbizakodott, gyenge Hungária csapatát. Az erősen felázott pályán végig az Attila támadott többet, de gólt csak *Pimpi* korneréből *Opata* révén tudott elérni. Az Attilában a közvetlen védelem imponálóan végezte feladatát, a Hungáriában *Ticskát* lehet megemlíteni.

Ferencváros—Pécs-Baranya 4:4 (3:3)

Pécs. — 7000 néző. — Biró: Biró Sándor.

A Pécs-Baranya csapata, akárcsak az összel, ismét döntetlenül játszott a bajnokságra törő zöld-fehér együttessel, s annak ellenére, hogy a pesti csapat már 3:0 arányban vezetett, nem adta fel a küzdelmet, hanem a gyengén működő Ferencvárosi védelmet sikeresen átjátszva, igen értékes döntetlen eredményt ért el. A Ferencváros csapata a sáros pályán nem találta meg önmagát s különösen a közvetlen védelem játszott igen gyengén. A Pécs-Baranya minden tagja szívét-lelkét adta a játékba. A Ferencváros góljai közül *Toldi* és *Takács II.* kettőt-kettőt rúgott. A Pécs-Baranya góllövői *Darvas* (2), *Kovács* és *Kautzky* voltak.

Somogy—Bástya 2:0 0:0

Szeged. — 1500 néző. — Biró: Ivánczics Mihály.

Gyenge nívójú mérkőzés, amely a Somogy kevésbé rossz csapatának megérdemelt győzelmet hozott. Az első gólt a bizonytalan szegedi védelem hibájából *Jakube* szerezte meg, a második gól *Dán* tizenegyeséből esett. A Bástya egy tizenegyesét *Kronenberger* nem értékesítette. A győztes csapatban a fedezetsor, a szegedieknél egyedül Bácsai felelt meg.

Budai „11"—III. ker. FC 1:1 (1:0)

Nagyszombat-utcai pálya. — 800 néző. Biró: Ritter József.

Gyenge nívójú, csapkodó és helyenként durva játék, amelyben az óbudai együttes támadott többet. A fekete-fehérek gólját *Sztancsik* rúgta, míg az egyenlítő gól *Lengyel* érdeme.

A BAJNOKSÁG ÁLLÁSA:

1. Ujpest	18	15	2	1	60	23	32
2. Ferencv.	17	12	4	1	62	20	28
3. Hung.	17	9	4	4	40	22	22
4. III. ker.	18	7	6	5	27	29	20
5. Budai „11"	18	5	6	7	26	22	16
6. Kispest	18	5	6	7	16	26	16
7. Bocskay	18	5	5	8	30	36	15
8. P.-Baranya	18	4	7	7	26	40	15
9. Bástya	18	6	2	10	34	42	14
10. Attila	18	4	5	9	16	31	13
11. Somogy	18	2	8	8	20	42	12
12. Nemzeti	18	4	3	11	13	37	11

—

— **Fényesen sikerült a BBTE tornaünnepélye,** amelyen a nagyszámú közönség elragadtatással szemlélte a fővárosi tornászok munkája mellett a pozsonyi vendégtornászok pompásabbnál-pompásabb gyakorlatait.

— **Elmaradt a székesfehérvári országúton tervezett kerékpárverseny,** mert a szakadó eső a terepet versenyzésre teljesen alkalmatlanná tette.

Budapest amatőrválogatott csapata 3:0 (2:0) arányú váratlan, de megérdemelt győzelmet aratott Békéscsabán Dél amatőrválogatottjai fölött. A meccs a „Dréhr-serleg" multévi döntője volt, a gólokat *Reinhardt* (2) és *Grimnyik* rúgta.

Az összes bécsi ligameccsek elmaradtak a szakadó esőtől felázott pályák használhatatlansága miatt.

— **Berlin—Prága 1:1 (0:0).** A Berlinben lejátszott mérkőzésen a prágai együttes nagy csalódást keltett, szemben a németek stílusos játékával. A berlini csapat rúgta a vezető gólt *Appel* révén, amelyet *Puc* egyenlített.

— **Bárány István dr** Brüsszelben egy nemzetközi úszómérkőzés keretében a 100 méteres gyorsúszásban 1 perc 00.2 mp alatt győzött *Coppiétérs* belga bajnok ellen.

— **A leventék ökölvívóversenyének** minden számában a fővárosi leventék győztek.

— **A Nemzeti TE díszternája elmaradt,** helyette a rendező egyesület korlátcsapatversenyt iktatott a programba. Itt a BTC csapata győzött, a második a BBTE, míg a harmadik az NTE csapata lett.

— **Magyarország vasutas válogatott csapata** Rómában az olasz vasutasok ellen mérkőzött. A magyar csapat pompás játékot produkált s a nagy favorit olasz csapattal szemben 2:2 (2:1) arányú döntetlen eredményt ért el. A magyar csapat góljait *Régner* és *Burdih* rúgta.

Lósport

—

„Versenykurir" címen új lóverseny szaklap indult meg *Kendi* László, ismert sportíró szerkesztésében. Az új szaklap minden tekintetben kielégíti a sportközönség igényeit. Élénk, színes riportjaival, nagy tájékozottságával és a beavatottakkal való közvetlen érintkezésével, a fogadóközönségnek van rendkívül hasznára. Az új lap főmunkatársa *Deutsch* Zsigmond, volt bookméker és a Handicap volt főszerkesztője. Az új lap mindjárt az első két napon két kvótatippet talált el, úgyminT a holtversenyben nyerő Csitrit és a vasárnapi Welter-handicap nyerőjét, Aport, amely 15-szörös osztalékot fizetett hiveinek. A lap ára 34 fillér és kapható minden utcai árusítónál, valamint az összes trafikokban.

Felelős szerkesztő és kiadó:
MOVIK ZSIGMOND

A neworki repülőtéren kommunisták tüntettek Magyar Sándor pilóta ellen, aki repülő körútjával a trianoni béke igazságtalanságaira akarja felhívni Amerika figyelmét

New-yorkból jelentik: Magyar Sándor magyar repülő, aki a nyár folyamán kísérletet fog tenni, hogy Newyorkból Budapestre repüljön, *Justice for Hungary* nevű repülőgépével sikeres tüntető repülést végzett Detroitból a New-Jersey állambeli Newarkba,

hogy a trianoni béke igazságtalanságára felhívja az amerikai közönség és első sorban az amerikai magyarság figyelmét.

A newarki repülőtéren többezer főnyi közönség, köztük rengeteg magyar, *óriási lelkesedéssel fogadta a repülőt,* azonban

körülbelül ötszáz kommunista előre megszervezett ellenséges tüntetést rendezett,

amelynek folyamán összeütköztek a magyar repülőt ünneplő magyar közönséggel. Végre a rendőrség közbelépett és *kilenc tüntetőt letartóztatott.*

Gandhi megérkezett a tengerpartra és hiveivel megkezdte a só kitermelését

Jalalpurból jelentik: Gandhi megsértette a sómonopoliumról szóló törvényt. Ünnepi imák elmondása után negyvennyolc hívével lassú léptekkel Dandi mellett a tengerbe ment, hogy megfürödjék. Nagy embertömeg kísérte, miközben lelkesen kiáltotta:

— *Mahátma Gandhi kijai!*

Fürdés után Gandhi és hívei hozzáláttak a tengerparton heverő só összeszedéséhez.

Apostol-nyomda, Budapest, VIII, Horán szky-utca 20. — Nyomdaigazgató: Hedry Bertalan